

عنوان مقاله:

واکوی عقب ماندگی ذهنی در کودکان استثنایی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدجواد اختیاردار اختیاردار - کارشناسی آموزش کودکان استثنایی

محمد قرمزی قرمزی - کارشناسی آموزش کودکان استثنایی

امین ناظمی ناظمی - کارشناسی آموزش کودکان استثنایی

محمد رضا هادی هادی - کارشناسی آموزش کودکان استثنایی

خلاصه مقاله:

عقب ماندگی ذهنی (Mental Retardation) یا کم توانی ذهنی (Intellectual disability) در افرادی با سن زیر هجده سال آغاز می شود. این دسته از افراد قادر به انجام کارهایی که هم سن و سال های شان می توانند به راحتی انجام دهند نیستند. کم توانی ذهنی یک اختلال مغزی است که بروز آن به عوامل متعددی وابسته است. تاکنون پزشکان راه درمانی قطعی برای برطرف کردن این اختلال پیدا نکرده اند. بهترین کاری که اطرافیان می توانند برای چنین افرادی انجام دهند، در وهله اول پیشگیری از این اختلال و در مرحله بعد تشخیص و اقدام سریع است که باعث می شود تا کودک سریع تر شروع به یادگیری مهارت ها کند. بسیاری از علائم مختلف ناتوانی ذهنی در کودکان وجود دارد. علائم ممکن است در دوران شیرخوارگی ظاهر شود و یا ممکن است تا سن مدرسه قابل توجه نباشد. این موارد اغلب بستگی به شدت ناتوانی دارد. برخی از شایع ترین علائم ناتوانی ذهنی عبارتند از دیر نشستن، خزیدن یا راه رفتن، دیر صحبت کردن یا صحبت کردن با مشکل، عدم توانایی در ارتباط، مشکل در به خاطر سپردن موضوعات، مشکلات رفتاری و ناتوانی در حل مسئله یا تفکر منطقی. در کودکان دارای ناتوانی شدید یا عمیق، ممکن است سایر مشکلات سلامتی نیز وجود داشته باشد. این مشکلات ممکن است شامل تشنج، اختلالات خلقی (اضطراب، اوتیسم و ...)، اختلال در مهارت های حرکتی، مشکلات بینایی یا مشکلات شنوایی باشد.

کلمات کلیدی:

کودکان، عقب ماندگی، ذهنی، استثنایی، بیماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1854307>

